

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1667** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 4770 от 06.02.2023 г. и вх. № 7109 от 20.02.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Р. С. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу Уведомително писмо (УП) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 г., изх. № 02-100-6500/414 от 13.01.2023 г. издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ – С. (ДФЗ), издадено във връзка със заявление с уникален идентификационен номер /У./ 22/2110521/04833 за 2021 г.

С жалбата се иска посочено УП да бъде прогласено за нищожно, тъй като било постановено от орган без материална компетентност, тъй като в него не е посочено основание за издаването му от заместник ИД на ДФЗ, а в ЗПЗП е предвидено издаването на уведомителните писма за оторизация и изплатено финансово подпомагане да става от изпълнителния директор на ДФЗ. На следващо място се твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, немотивиран, както и постановен в противоречие с административно производствените правила. В тази връзка се излагат доводи, че административният орган не го е уведомил по реда на чл. 26 от АПК за започналото производство. Допълнително се посочва, че ИАА се издава след като се изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая и се обсъдят обясненията

и възраженията. Инвокират се съображение, че в УП не са изложени мотиви както за започване на административното производство, така и за неговото издаване. Акцентира се на обстоятелството, че в писмото липсват мотиви по отношение на наложените наложения на заявените субсидии. Оспорващият посочва, че са записани кумулативно няколко основания за намаляване на исканото подпомагане, но нито е конкретизирано кое от тях е точно причината за намаленията, нито дали в случай, че са налице две или повече основания, кое от тях за какъв размер от площта се отнася конкретно и какво е намалението за всяко от тях. В хода на съдебното производство жалбоподателят е редовно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от адв. П., с която се изразяват съображения по съществуващото на спора, предлага да се уважи жалбата и претендира разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Заместник изпълнителния Директор на ДФ "Земеделие", редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от юр. Г., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 240,00 лв.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е регистриран земеделски производител с уникален регистрационен номер (УРН) 584022 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). На 21.05.2021 г. е подал заявление за подпомагане за кампания 2021 г. с УИН 22/210521/04833 по няколко схеми и мерки за подпомагане, а именно Схема за единно плащане на площ (СЕПП); Схема за преразпределително плащане (С.); Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда - зелени директни плащания (ЗДП); Схема за обвързано подпомагане за плодове (основна група) – СП (основна); Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП); Компенсационни плащания в планински райони (Подмярка 13. 2/НР1). В заявлението са посочени земеделски парцели и конкретно заявени култури за всеки един от тях, като са приложени изискуемите от нормативните актове документи.

С УП изх. № 01-262-6500/1253 от 06.12.2021 г. по описа на ДФЗ жалбоподателят е уведомен, че по подаденото от него заявление за подпомагане е извършена проверка за допустимост на декларираните площи и резултатите са детайлно описани в приложения доклад. Това писмо е получено от оспорващия на 10.11.2021 г., видно от Известие за доставяне ИД PS6300018P1SH (л. 146). Срещу УП е подадено възражение от Р. М. с вх. № 01 – 262 – 6500/1253 от 14.12.2021 г., на което е отговорено с Уведомително писмо изх. № 01-262-6500/1253#2 от 28.01.2022 г., с което са отхвърлени възраженията.

На 13.01.2023 г. е издадено оспореното уведомително писмо изх. № 02-220-6500/414 от 13.01.2023 г. от заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", по силата на което е оторизирана сума по всяка от заявените от жалбоподателя схеми и мерки. В Таблица № 1 от уведомителното писмо са направени намаления на исканите суми както следва: за Подмярка 13. 1/НР1 - 750,05 лв.; за Подмярка 13.2/НР 2 – 663,99 лв.; за СЕПП – 1581,84 лв.; за Мярка 12/Натура 2000 – 586,05 лв.; за С. – 1160,05 лв.; за ЗДП – 444,85 лв.; за СЗ-ДККП – 632,41 лв.; за СЗ – МЗДП – 3130,75 лв. и за Възстановяване от ФД – 0 лв.

В Таблица № 2 на извършени плащания, са посочени прихванати суми и/или удържан данък общ доход в размер на оторизираната сума по дати и мерки, както следва: за СЕПП – 16.12.2021 г. – 2852,84 лв.; за Подмярка 13.1/НР 1 – 20.12.2021 г. – 1309,41 лв.; за Подмярка 13.2/НР 2 – 20.12.2021 г. – 1021 , 32 лв.; за СЕПП – 24.03.2022 г. – 2017, 61 лв.; за ЗДП – 20.04.2022 г. – 2361,15 лв.; за Мярка 12/Натура 2000 – 27.05.2022 г. – 986,88 лв.; за СЕПП – 09.06.2022 г. – 27,98 лв. и за Възстановяване от ФД – 10.08.2022 г. – 273, 63 лв.

Като мотиви административния орган е посочил следното: Общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място (в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП) на данните по подаденото заявление за подпомагане, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ПЗПЗ.

В Таблица № 1 са структурирани по схеми и мерки както исканата сума, наложените намаления, редукии, така и оторизираната сума. Под таблицата е направено кратко разяснение за съдържанието на всяка една от колоните. В колона 3 "Намаления" са посочени пет основания за наложените намаления. Липсва конкретизация кое основание за намаление за коя схема се отнася или дали някое от намаленията е на две или повече основания. На първо място е посочено намаление на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗм и МОСВ. На второ място е посочено намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Третото основание за намаление е свързано с наложена ставка за корекция (финансова дисциплина), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8§1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013. Четвъртото и петото основание за намаление са линейни намаления съгласно чл. 51, § 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, във връзка с чл. 6§2, буква е), т. i от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 г. на Комисията и съгласно чл. 65, §2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/, във връзка с чл. 6, § 2, б. е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията. За последните две основания изрично е посочено, че за кампания 2021 не е прилагано такова. Под Таблица 1 са отбелязани и съответните ставки за всяка една от схемите.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.

146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. При извършената служебна проверка съдът установи, че актът е издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавния фонд „Земеделие“ В. К., опровомощена съгласно Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022 г. на Изпълнителният директор на Държавния фонд "Земеделие" да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, поради което не е нищожен и е неоснователно първото възражение на оспорващият.

Актът е постановен в нарушение на изискването за форма – отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 59, ал.1 и ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му, трябва да е и мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактически и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Те имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма.

В настоящия случай в УП само в две изречения се съдържат мотиви за издаването му, в които е посочено най-общо, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място на данните по подаденото заявление за подпомагане, както и че тези данни са сравнени с информацията във външните регистри на И.. Никъде в акта обаче не е посочено какви факти от установените от административния орган при извършените задължителни административни проверки са обосנוвали намалението на исканите от заявителя суми по всяка една от схемите. В случая в оспореното УП в Таблицы 1 и 2 са посочени: искани суми – оторизирани суми – намаления – изплатени суми. Тези таблици съдържат само суми, без да е посочено фактическото и правно основание за извършените намаления като само може да се предполага, че административният орган е установил недопустими за подпомагане площи в подаденото заявление, но кои са тези площи, какъв е техният размер и поради какви причини са приети като недопустими, не става ясно от УП.

По-подробни съображения за издаването на административния акт са изложени от органа-издател със становище с изх. № 02-220-6500/414#2 от 16.02.2023 г. Съдът намира, че въпросното становище, даващо някаква насока за основанията за извършените от административния орган намаления и прихващания, не може да послужи за допълване на мотивите на УП. Предвид разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, допустимо е мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване, респ. в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но следва да е налице изрично препращане и позоваване на съображенията, изложени в такъв документ в мотивите на издадения административен акт. Горното

налага извода, че в оспорения акт липсват фактически установявания и правни основания за издаването му, което съставлява съществено нарушение на изискването за форма на акта и основание за неговата отмяна по чл. 146, ал.2 от АПК. Тази липса пречатства осъществяването на ефективен съдебен контрол по повод материалната законосъобразност на акта.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна, а оспореното УП следва да бъде отменено в оспорената част, а преписката върната за ново произнасяне по заявлението за подпомагане на жалбоподателя за кампания 2021 година с друг административен акт, в който съобразно чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК административният орган да изложи фактически и правни основания, които дават възможност на адресата на акта да разбере мотивите за взетото решение и да бъде осъществен съдебен контрол за съответствие с материалния закон.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените деловодни разноски, а именно - сумата от 1210 лв., от които 10 лв. за държавна такса и 1200 лв. за платено адвокатско възнаграждение по представен договор за правно съдействие и защита. Съдебните разноски, на основание § 1, т.6 от ДР на АПК, следва да бъдат възложени в тежест на ДФ "Земеделие", който фонд има качеството на юридическо лице съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗПЗП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 г., № 02-220-6500/414 от 13.01.2023 г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ "Земеделие".

ИЗПРАЩА административната преписка на Зам. Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на Р. С. М., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 1210 (хиляда двеста и десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: